

Łódź, 11 października 2024 r.

**Sąd Dyscyplinarny
Krajowej Izby Doradców Podatkowych
Łódzki Oddział Zamiejscowy w Łodzi**

Sygn. akt SD 102/24

**ORZECZENIE
SĄDU DYSCYPLINARNEGO
KRAJOWEJ IZBY DORADCÓW PODATKOWYCH**

Łódzki Oddział Zamiejscowy Sądu Dyscyplinarnego w składzie:

Przewodniczący: doradca podatkowy Ireneusz Ledzion
Sędzia: doradca podatkowy Teresa Fibich
Sędzia: doradca podatkowy Michał Sroczyński

Protokolant: doradca podatkowy Renata Zalasa

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 11 października 2024 r.,
w obecności Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego,
sprawy z wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego Krajowej Izby Doradców Podatkowych z 26
marca 2024 r. (Rep. nr 267/2023/16/2023/LDS) o ukaranie doradcy podatkowego (nr
wpisu ...),
obwinionego o czyn polegający na zaniechaniu w okresie od 1 stycznia 2021 roku do 31 grudnia
2022 roku, w Uniejowie, wykonania obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji
zawodowych, co powoduje zagrożenie wyrządzenia szkody klientom doradcy podatkowego
wskutek nieprzygotowania lub niedostatecznego przygotowania merytorycznego do
świadczenia usług zaufania publicznego – co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 pkt 1 i 2 w
związku z art. 36 pkt 1 i 2 ustawy z 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t.j. Dz.U. z 2021
r., poz. 2117 ze zm.) i w dalszym związku z rozdziałem VIa zasad etyki doradców
podatkowych,

- 1. uznaje Obwinionego doradcę podatkowego za winnego zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 64 ust. 2 pkt 1 Ustawy o doradztwie podatkowym wymierza mu karę upomnienia;**
- 2. ustala, że koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Krajowa Rada Doradców Podatkowych.**

Przewodniczący
Ireneusz Ledzion

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Michał Sroczyński

UZASADNIENIE

W aktach sprawy znajduje się Zestawienie odbytych szkoleń i uzyskanych punktów kwalifikacyjnych w latach 2021-2022. Z zestawienia wynika, że Obwiniona uzyskała w ww. okresie tylko 27 z 32 punktów kwalifikacyjnych, co wypełnia znamiona naruszenia obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

W toku postępowania wyjaśniającego do Obwinionej została skierowana korespondencja zawierająca postanowienie o wszczęciu postępowania wyjaśniającego, wezwanie do udzielenia wyjaśnień oraz pismo procesowe propozycja uzgodnienia kary. Obwiniona odebrała powyższą korespondencję oraz przesłała do akt sprawy Oświadczenie o wyrażeniu zgody na ukaranie.

Wobec braku innych dowodów Sąd uznał przedstawione w sprawie dowody są wiarygodne a stan faktyczny sprawy za niebudzący wątpliwości.

Przepis art. 36 ustawy o doradztwie podatkowym wskazuje na podstawowe obowiązki doradcy podatkowego. W pkt 2 tego przepisu wskazano, że doradca podatkowy obowiązany jest stale podnosić swoje kwalifikacje. Obowiązek ten wynika także z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych. Realizacja obowiązku stałego podnoszenia kwalifikacji, o której mowa w powołanych przepisach, nie zakłada dowolności doradcy podatkowego w wyborze działań potocznie przyjętych jako podnoszenie kwalifikacji zawodowych. Formy realizacji tego obowiązku, jak również zasady dokumentowania jego spełnienia regulowane są przepisami znajdującymi się w Rozdziale VIa zasad etyki doradców podatkowych (przepisy art. 11d – 11j zasad etyki doradców podatkowych), wprowadzonymi w drodze uchwały Drugiego Krajowego Zjazdu Doradców Podatkowych nr 28/2018 z 22 stycznia 2006 r. Doradcy podatkowi celem uczynienia zadość obowiązkowi zawodowemu stałego podnoszenia kwalifikacji mogą korzystać z różnych form podnoszenia kwalifikacji, wśród których wymienić można: uczestnictwo w szkoleniach, wykładach, prelekcjach (w tym w formie e-learningu), wygłoszenie wykładu lub prelekcji, udział w konferencji, publikacja artykułu itd. (art. 11e ust. 3 zasad etyki doradców podatkowych). Mechanizm realizacji obowiązku podnoszenia kwalifikacji zawodowych opiera się na systemie punktacji – za udział w poszczególnych formach podnoszenia kwalifikacji przysługują punkty. Uczynienie zadość obowiązkowi stałego podnoszenia kwalifikacji wymaga uzyskania 32 punktów w okresie następujących po sobie dwóch kolejnych lat. (art. 11e ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych).

Zgodnie z art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, doradcy podatkowi ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną za niewykonanie lub nienależyte wykonanie obowiązków zawodowych określonych prawem. Stałe podnoszenie kwalifikacji zawodowych stanowi obowiązek zawodowy doradcy podatkowego, o czym przesądza treść w/w art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym.

Zawód doradcy podatkowego jest zawodem zaufania publicznego. W praktyce przyjmuje się, że zawód ten wykonywany jest przez osoby dysponujące profesjonalnym przygotowaniem, działające z należytą starannością i przy odpowiednich kwalifikacjach teoretycznych i praktycznych. Obowiązek stałego podnoszenia kwalifikacji zawodowych przez doradców podatkowych stanowić ma gwarancję dla uczestnika obrotu – klienta doradcy podatkowego – że korzysta on ze wsparcia profesjonalisty. Naruszenie tego obowiązku nie tylko więc naraża na szkodę klienta doradcy podatkowego, ale także stawia pod znakiem zapytania status doradcy podatkowego jako zawodu zaufania publicznego. Naruszenie tego obowiązku stanowi zatem przewinienie o wysokim stopniu szkodliwości.

W oparciu o wyżej wskazane ustalenia, Sąd stwierdził, że Obwiniona dopuścił się zaniedbania jednego z podstawowych obowiązków doradcy podatkowego, jakim jest stałe podnoszenia kwalifikacji zawodowych, czym zrealizowała znamiona czynu sprzecznego z art. 36 pkt 2 ustawy o doradztwie podatkowym oraz z art. 4 ust. 2 zasad etyki doradców podatkowych.

Stosownie do art. 64 ust. 2 ustawy o doradztwie podatkowym, karami dyscyplinarnymi są upomnienie, nagana, zawieszenie prawa wykonywania zawodu na okres od 6 miesięcy do lat 3 oraz pozbawienie prawa wykonywania zawodu. Rolą Sądu jest orzeczenie kary adekwatnej do popełnionego deliktu zawodowego spośród kar wskazanych w w/w przepisie. Dokonując oceny przewinienia pod kątem stopnia szkodliwości zarzucanego czynu oraz celów, jakie wymierzona kara powinna spełnić.

Orzekając karę sąd wziął pod uwagę opisane powyżej okoliczności sprawy, w tym okoliczność że Obwiniona nie figuruje w rejestrze ukaranych jak również to, że Obwiniona złożyła oświadczenie o wyrażeniu zgody na ukaranie

Sąd stwierdził, że uzgodniona przez Rzecznika Dyscyplinarnego z Obwinioną kara upomnienia jest adekwatna do okoliczności ustalonych w toku prowadzenia sprawy a postawa obwinionej wskazuje, że cele postępowania dyscyplinarnego zostaną osiągnięte.

W tej sytuacji Sąd orzekł karę określoną w art. 64 ust. 2 pkt 1 ustawy o doradztwie podatkowym, czyli **karę upomnienia**.

Przewodniczący
Ireneusz Ledzion

Sędzia
Teresa Fibich

Sędzia
Michał Sroczyński

Pouczenie

Stosownie do art. 73 ustawy o doradztwie podatkowym od orzeczenia sądu pierwszej instancji przysługuje obwinionemu lub Rzecznikowi Dyscyplinarnemu odwołanie do sądu drugiej instancji w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia, wraz z uzasadnieniem.